

נקודה שבועית

פרשת וישלח

רעיון לשיח חינוכי חברתי מתוך הפרשה

"לא יֵעֲקֹב יְאֹמֵר עוֹד שְׂמֶךְ
כִּי אִם יִשְׂרָאֵל
כִּי שְׂרִית
עִם אֲ-לֹקִים וְעִם אֲנָשִׁים
וְתוֹכַל"

בראשית ל"ב כ"ט

לא עליך המלאכה לגמור

בפרשת וישלח, יעקב אבינו נאבק בשרו של עשיו. בסיום המאבק אומר המלאך "לא יעקב יאמר עוד שמך, כי אם ישראל. כי שרית עם א' ועם אנשים ותוכל" (בראשית ל"ב כ"ט). שמו של יעקב לא נקרא "תוכל" על שם ההצלחה והיכולת, אלא "ישראל", על שם ה"שרית", על שם המאבק עצמו. נשמע את הסברו של הרב משה מרדכי אנגלרד שליט"א, לרעיון הזה:

[\(קישור לסרטון <<<\)](#)

כולנו ישראל. לכולנו יש את הצויו ואת היכולת להיאבק. לנסות. גם אם לא בטוח שנצא. הניצחון הוא מהקב"ה. ההשתדלות היא בידיים שלנו.

משימה:

"וַיֹּמֶר יַעֲקֹב לְבָדוּ וַיֵּאבֶק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר" בראשית ל"ב כ"ה מהו מאבק? נסו להגדיר.

כעת פתחו חומש בראשית ובדקו בפרק ל"ב פסוקים כ"ה כ"ו את תרגום אונקלוס למילים "ויאבק, בהאבקו" מהי המילה? (וְאֲשַׁתְּדַל, בְּאֲשַׁתְּדוּלְתִּיהָ) מה המסר העולה מהתרגום?

שאלה לדיון ושיתוף:

נסו לחשוב, מה העניין להמשיך לנסות, למרות שקשה, ולמרות שסביר להניח שניכשל? מה התועלת בזה? מה מרוויחים מזה? (מגוון תשובות אפשריות: הניסיון הוא אמירה שזה חשוב לי ולא אווטר בקלות, המאמץ יוצר חיבור, הכישלון מלמד מהי הדרך הנכונה, עצם ההתנסות מחזקת וגורמת להצליח בפעם הבאה, מקבלים שכר על עצם העמל גם ללא תוצאה... ועוד.)

סבב סיכום:

בואו ננסה לחשוב על תחומים בחיים שלנו, בהם יש לנו תחושה שזה "גדול עלינו", שבוודאי לא נצליח שם, ולכן אנחנו בכלל לא מנסים... בואו נחשוב על איזושהי פעולה אחת קטנה שנוכל לעשות גם בתחומים הללו. אפילו משהו זמני, אפילו משהו חד פעמי, משהו פצפון, לא משנה. העיקר לעשות לשם שמים. לא לנטוש לחלוטין את המאבק. שתפו ברעיונות.

שבת שלום!

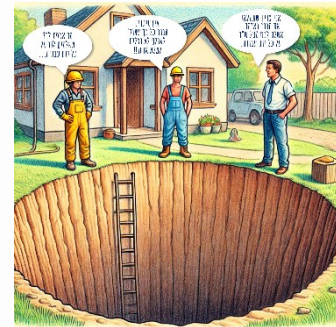
- ○ ○
- ○ ○

תרגיל פתיחה:

חידה על הלוח. מצייירים 6 עיגולים. 2 שורות של 3. הוראה: **נסו** להעביר קו אחד מכל אחד מהעיגולים למעלה, לכל אחד מהעיגולים למטה. (סה"כ 9 קווים). כל מי שרוצה מנסה, עד שמתאישים. שאלה: מי הצליח למלא את המשימה? התשובה הראשונית: אף אחד. אבל במחשבה שניה – כל מי שניסה- הצליח. כי זו היתה ההוראה. לנסות. לא ביקשו להצליח, רק לנסות. למעשה לא ניתן להצליח. זה בלתי אפשרי. אבל זה לא מה שנדרש. נדרש רק לנסות. אז כל מי שניסה – עמד במשימה!

תמונת קומיקס (קישור <<<):

מה רואים בתמונה? מה הסיפור?

מדרש ילקוט שמעוני: (עקב רמז תתסג)

"אנכי מצוה אתכם היום" שלא תאמר איני יכול לשמוע את כל התורה ולשמור את כל המצוות, שכתוב בה "ארוכה מארץ מדה", משל למלך שהיה לו בור עמוק לאין סוף. אמר לבן ביתו: שכור פועלים ומלא את הבור. שכר פועלים. ומי שהיה טפש היה הולך ומביט בבור, אמר: אימתי אני ממלא אותו? ומי שהיה פקח אומר: מה איכפת לי? שכיר יום אני, אני שמח שמצאתי לי מלאכה. כך הקדוש ברוך הוא אומר לו: מה איכפת לך? שכיר יום אתה עשה יומך עד יצאה כשכיר יומו."

סיפור:

בחור שעזב את הדרך, סיפר שחזר בתשובה בזכות הרב שטיינמן צדוק"ל. כשהיה בחיידר, הכיתה שלו הלכה להיבחן אצל הרב. כל ילד שענה תשובה, קיבל סוכריה. כשהגיע תורו של ילד זה - הוא לא ידע את התשובה. הרב אהרון לייב שאל אותו שאלה קלה יותר. שוב לא ידע הילד לענות. גדול הדור שאל שאלה עוד יותר קלה, ושוב לא ידע הילד. כשהסתיימה הבחינה והילדים יצאו מהחדר הרב אהרון לייב סימן לילד לגשת אליו. הוא אמר לו - "בתורה ובידידישקייט אנחנו מקבלים שכר לפי המאמץ, לא לפי התוצאות. כל הילדים התאמצו לענות על שאלה אחת, ולכן הם קבלו סוכריה אחת. אבל אתה התאמצת ב-3 שאלות, ולכן אתה תקבל 3 סוכריות."

"לא עליך המלאכה לגמור, ולא אתה בן חורין ליבטל ממנה" (אבות ג, טז) הקב"ה לא דורש ממך לעשות את כל המלאכה, אלא, תעשה בק מה שאתה מסוגל, אבל את כל מה שאתה מסוגל.